

DESKASZÁLKÁK

Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség
gyülekezeti lapja / 2026 SZEPTEMBER

Cikkeket, beszámolókat a **deszkaszalkak@gmail.com** címre várunk.

A gyülekezet számlaszáma:

10700086-73698681-51100005

Lelkészi Hivatal:

3525 Miskolc, Palóczy utca 21.

Hivatali idő:

hétfő 9-12 óra, csütörtök 14-17 óra

Házaspári- és Hajnal kör közös
kirándulása Zemplénben

Konfirmációi vizsga

FETA hétvége Szögliget

Kórusunk szolgálata Pünkösdkor

Imasétány átadása

Dr. Szilágyi István díj átadása

LELKÉSZI ÜZENET

EGY TELJESEN ÁTLAGOS NYÁRI DÉLELŐTT
HOZADÉKA

A nyári szünetben a lányom elővette a szemüvegtörlőt, amit szinte minden nap használ, hogy tisztán tartsa a lencséket. Bármelyik boltban szoktunk ilyen alkoholos szemüvegtörlőket venni: az ár a meghatározó, nem a márka. Én elég ritkán használom, talán ezért és a nyári szabadság lazasága miatt felfigyeltem a szemüvegtörlő „márkájára”: *powerforce*. – Hát ez nagyon furcsa, gondoltam. Mosolyogtam magamban, hogy bizonyára azért választották ezt a nevet, mert a termék hatékonyságát akarták vele kifejezni. Aztán gondoltam, ha úgyis van időm, megnézem, mi is valójában a különbség a *power* és a *force* között (angol szavak, felületesen nagyjából ismerős a legtöbb embernek és mindkettőt erőnek vagy azzal kapcsolatos fogalomnak szoktuk leginkább érteni). De itt két külön szó van, ráadásul egyszerre. Akkor biztosan van különbség, nézzük meg, mi az. Megnéztem a szótárt, már az is segítség volt, de gondoltam, megkérdezem a mester-séges intelligenciát. Nagyon érdekes dologra bukkantam!

A legfontosabb különbségek: *Force (Erő)*: Egy lökés vagy húzás, ami megváltoztatja egy tárgy mozgását vagy alakját. *Power (Teljesítmény)*: Az a sebesség, amellyel az energia átalakul, vagy amilyen gyorsan a munka elvégzésre kerül.

Az eddigieket megtanultuk fizikából, mondhatja bárki és igaza van. Azonban a magyarázat így folytatódott: Szellemi, filozófiai és pszichológiai értelemben a *force* (kényszer/erőszak) és a *power* (belső erő/hatalom) két egymással teljesen ellentétes működési módot jelent. A legélesebben Dr. David R. Hawkins (*Power vs. Force*) írta le a különbséget: a *force* kívülről kényszerít, míg a *power* belülről fakad.

A legfontosabb különbségek szellemi téren: A *force* külső forrásból táplálkozik. Eszközök, pozíció, pénz vagy fizikai fölény kell hozzá. Ebből fakadóan, aki ilyen módon próbálja céljait elérni, az eszköztárában megosztás, ítélkezés, kényszerítés, manipulálás található. Nagyon hatékony, de hosszú távon kimeríti azt is, aki alkalmazza és azt is, akin alkalmazzák.

A *power* belső forrásból fakad. Önazonosságból, karizmából, bölcsességből és integritásból ered. Ennek eredményeként összeköt, elfogad, inspirál és együttműködést teremt, aki ezzel a mentalitással akar eredményeket elérni. Hatása pedig

szintén pozitív, hiszen önfenntartó, építő és motiváló a környezet számára. A lényeg tehát, hogy a két erő között jelentős a különbség. Az egyik (*force*) nagyon hatékony rövid távon. A keménykezű vezetők használják a szoros irányítást, számonkérést, előszeretettel alkalmaznak szankciókat és ezek nyomán az emberek beállnak és gyorsan, nagy erőfeszítéssel dolgoznak.

A másik erő (*power*) nyomás, prés helyett belülről próbál ösztönözni. Ez sokkal lassabb és gyengébb hatékonyságot jelent, kezdetben. Hosszabb távon azonban mindig ez a kifizetődő. Mert ez belülről akar megváltoztatni, érdekeltté tenni abban, amit el kell végezni. És így a munka igen nagy valószínűséggel akkor is el lesz végezve, ha nincs jelen a vezető. (A rádióban hallottam, hogy egy cégnél a művezető panaszkodott, hogy a munkások egész délelőtt nem dolgoztak, pedig ki volt adva a feladat. Mikor számonkérte őket, hogy miért nem csináltak semmit, akkor azt mondták, hogy el kellett volna ugyan szállítaniuk a sódert talicskával, de nem volt ott a talicska, csak a lapátok és hát talicska nélkül hogy vigyék el? – Kívülről rájuk volt erőltetve a munka, egy eszköz hiányzott, hát leültek és nem próbálták megkeresni a telepen a talicskát, nem kérdeztek meg senkit, csak ültek. Ilyen, mikor csak egy külső erő miatt végzi valaki a munkát).

Nem csak másokkal kapcsolatban igaz ez a viselkedési mód, hanem önmagunkkal szemben is, ahogyan reagálunk a világra, ahogyan kommunikálunk.

Nézzük meg, hogyan beszélnek a kívülről motiváltak, a *force* által kényszerített emberek egy-egy helyzetben:

„*Muszáj bemennem dolgozni, különben kirúgnak.*” (félelem, kényszer)

„*Miattad lett elrontva ez a hétvége, mert megint elkéstél!*” (harag/Áldozatszerep)

„*Te soha nem figyelsz rám, mindenki más fontosabb neked!*” (frusztráció)

Most pedig ugyanezekben a helyzetekben hogyan reagálnak a belülről motiváltak (*power*):

„*Úgy döntöttem, bemegyek dolgozni, mert fontos a megélhetésem és a karrierem.*” (felelősségvállalás)

„*Bosszant, hogy elkéstél, de nézzük meg, hogyan tudjuk a legtöbbet kihozni a nap hátralévő részéből.*” (efogadás/megoldásfókusz)

„*A mostani beszélgetésnél azt éreztem, hogy nem figyeltél rám, amikor a munkám-ról meséltem.*” (tényalapú kifejezés)

Jézusról olvassuk, hogy mindkettőt alkalmazta. Amikor ördögöket űzött ki, azokat kényszerítette, hogy kimenjenek az emberből. Mk 5-ben olvasunk leghosszabban

a gadarai megszállott meggyógyításának történetéről. A férfiban ezer számra vannak tisztátalan, gonosz lelkek, melyek állandón gyötrik szerencsétlent: őrzöng, verekszik, kárt tesz saját magában, a környezetében, sírok között bujkál stb. Jézus, amikor ezzel az emberrel találkozik, azt mondja neki: „*Menj ki, tisztátalan lélek, ebből az emberből!*” (Mk 5,5) – Itt nem volt beszélgetés, meggyőzés, csak egyértelmű felszólítás.

Amikor azonban emberekkel beszélt Jézus, mindig tiszteletben tartotta a szabad akaratot és szeretetének hatalmával győzött meg mindenkit, aki ezt hagyta. A gazdag ifjú őszintén el akarta nyerni az üdvösséget, de amikor Jézus látva, hogy a vagyona Isten és közé áll, azt kérte, hogy adja el vagyonát, az viszont szomorúan elment (Mt 19,16-26). Pedig Jézus is szomorú volt miatta, mert látta, hogy őszintén kereste Isten országát, de azt is, hogy a vagyont többre tartotta. Ám a döntést ő hozta meg. Vele szemben (és egyetlen emberrel szemben sem) alkalmazta a *force*-ot. (Szoktuk is mondani: forszíroz valamit: erőltet, át akarja vinni akaratát. Addig magyaráz, kérlel, érvel, próbál az érzelmekre hatni, míg eléri a maga akaratát. Jézus ezzel nem élt sosem).

Látható, hogy a *force* és a *power* között mi a különbség. A *force* hatékony, de csak addig, míg az az erő érezhető (lásd a melósokat, akik felett nem állt főnök, mikor nem volt talicska). A *power* azonban belső ösztönzővé válik. Pár éve mondtam az egyik igehirdetésben, hogy a tulajdonos elcsodálkozott azon, mennyire odaadóan végzi a takarítónő a munkáját ott is, ahol nem látni az eredményét. Ő azt mondta: Jézusnak dolgozik. Ez a *power*.

Jézus életével, szavaival, tanításaival, és legfőképpen kereszthalálával a maga tökéletességében vállalta, hogy bűnné lesz értünk és az egész emberiség vétkeiért szenved majd. Nem erőltetett semmit az emberre, hanem csak annyit mondott: kövess Engem! – Jézus ma sem forszírozza, hogy kövessük Őt, nem erőlteti ránk akaratát. Azt akarja, hogy felismerjük, Rá van szükségünk és az értelmes, boldog, teljes élet az Ő követésében, az ő váltságshalálában és feltámadásában van.

És ha Jézus, az Isten Fia csak a gonosszal szemben alkalmazta a kényszerítő erőt (meg a templomi kereskedőkkel szemben), akkor nekünk is érdemes ezt az utat járni. Van, amikor kényszeríteni kell, amikor elkerülhetetlen és szükséges ennek az alkalmazása, de emberi, személyes kapcsolatainkban hosszú távon sokkal gyümölcsözőbb és áldottabb lesz minden, ha az életünkkel, személyiségünkkel belsőleg igyekszünk motiválttá tenni a környezetünket, akit lehet. Akit meg nem lehet, azt el kell engedni fájó szívvel, ahogyan Jézus tette a gazdag ifjúval. Sok

videó található az interneten arról, hogy hogyan kell viselkedni, öltözni, megjelenni annak, aki hatalmat, erőt akar sugározni. Ezekben vannak hasznos információk, de egy felvett viselkedés vagy ruha nem tesz magabiztossá, békessé. Annak belülről kell fakadnia, mégpedig a Jézussal való kapcsolatból. Abból, hogy annyira értékes vagyok, hogy az életét is letette értem. Nem mások véleményétől függ az értékem, mert a keresztség mindennél jobban mutatja, milyen értékes az. Annak az értékét Krisztus váltsága adja. Az, hogy mit kezdek vele, az az én felelősségem! Kihozom-e belőle a legtöbbet és akarom-e a másik emberből is kihozni a legtöbbet? Aki erőszakos, általában a maga elképzelését akarja végrehajtani és hajtatni, aki pedig együttműködésre törekszik, az azt keresi, hogy a másinak mi adatott, hol tudja a legjobban szolgálni az Urat: ezt segít felszínre hozni és megerősíteni. Nekünk, keresztyéneknek ez adatott. A világ erőszakos és önző, de mi cselekedjünk úgy, ahogy Jézustól tanultuk.

Almási Ferenc
vezető lelkész

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

GYÜLEKEZETI CSENDES NAP TIBOLDDARÓCON

“Mindenkor örüljetek. Szüntelen imádkozzatok. Mindenben hálákat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által ti hozzátok.” 1Thessz 5,16-18

A 2026-os évet a magyarországi református és katolikus egyházak az ima évének nyilvánították. Ehhez kapcsolódva szervezte meg gyülekezetünk vezetősége a csendesnapot 2026. május 16-ra Tibolddarócra. Istentiszteleti hirdetésen figyeltem fel rá, úgy éreztem, nekem ott a helyem. 3 előadás volt 3 ima témában, közben lehetőség nyílt egyéni elcsendesedésre, aztán közös kiscsoportos megbeszélésre. Ez nagyon megtetszett nekem. Kiváltképp, hogy az első téma a szemlélődő ima volt. Egy-két alkalommal érintőlegesen hallottam róla, de mindig is hajtott a vágy az alaposabb megismerésére.

Azon a szombat reggelen szép számmal összegyűltünk a gyülekezeti házban. Onnan közösen indultunk el a gondosan megválasztott helyszínre, amely szépségével és nyugalomával jó lehetőséget adott az elcsendesedésre. Bár az időjárás

aznapra esőre fordult, de Isten kegyelméből kaptunk időszakokat, mikor a szabadban elmélkedhettünk.

1. előadás: Szemlélődő élet, szemlélődő ima

(Pehm G. Antal ferences rendi szerzetes)

Elhangzott három szó, ami rögtön megütötte a fületem: Misztika, misztérium, misztikus. Keresztyén életemben ezeket a szavakat még sosem hallottam, bár őszintén szólva mindig érdekelt. A téma lényege, hogy Krisztus misztériumát hittel szemléljük. Tulajdonképpen a bennünk élő Jézust szemléljük. Ezért is mondhatta, hogy minden megkeresztelt ember misztikus, keresztyén értelemben. Beszélt a kapcsolatokról. Az emberek közötti kapcsolat mára teljesen eltárgyasult, az Isten és köztünk való kapcsolat viszont bizalomra, hitre épülhet. Ez hűséget követel tőlünk. A kapcsolatot ápolni kell!

A szemlélődő ima keresztyén életünk komoly és elmélyült gyakorlása.

- Teljes mértékben Krisztusra irányul. / Általa, Övele, Őérte / Teljes önátadásra törekedjünk!
- Folyamatos, szakadatlan imádság. Vagyis folyamatosan Istennel lenni, az Ő szerető, gondviselő jelenlétében. Isten a Jelenvaló. Az Úr itt van mindig, csak mi nem vagyunk itt.
- Válasz jellegű. Higgyük, hogy valaki vezet! Ehhez bátorság kell, és jelek kellenek. Ezért figyeljünk és váljunk érzékennyé rá!
- Mindig egyházas. Össze van kapcsolva Krisztus titokzatos testével. Itt példaképp hozta Lukács evangéliumában az emmausi úton történeteket.

Az elméleti ismertető után kaptunk néhány hasznos útmutatót is. Nagyon fontos, hogy előbb ürítsünk ki magunkból mindent, mert különben csak kivetítünk. Saját tapasztalatból tudom, hogy ez egy elengedhetetlen pillér. Különben csak felszínesen imádkozunk, úgymond letudva a szokásos imaidőt.

Konkrét folyamat leírást is kaptunk.

1. Tudatosítsuk, hogy a Jelenvaló jelenlétében vagyunk.
2. Mondjuk ki az Úrnak, amit érzünk testünkben-lelkünkben.
3. Igeolvasás, közben törekedjünk a megértésre.
4. Amit megértettünk, azzal kezdjük foglalkozni elmélyülve/meditálva
5. Tegyük fel néhány kérdést magunknak!
– Mi következik ebből? – Miért kell hálát adnom? – Mit kell kérnem?
6. Végül engedjünk el mindent, csak a csendes szemlélődés marad.

Végén hozzátette, hogy érdemes röviden leírni a tapasztalatokat.

2. előadás: Dicsőítő imádság (Péter András református lelkész)

Ha a teremtet világot szemléljük, a dicsőítés megszületik bennünk. Ezzel a mondatlal indult az előadás. Valóban, milyen egyszerű ez! Sokáig nem értettem, miért szeretek annyira a természetben lenni. Néhány éve már tudom, hogy ezért. Ezután rövid áttekintést kaptunk az imádságról.

Lényege: a kapcsolattartás. Vagy azért, mert keresem, akiben bízhatok, vagy azért, mert már megtaláltam.

Ez lehet:

- odafolyamodás / kérés /
- megemlékezés / hálaadás /
- dicsőítés / ünneplése személyének, tetteinek /
- imádat / megélése /
- imaharc

Ezután fontos felszólítást mondott. Ne csak imádkozunk, hanem dicsőítsük is őt! Istent minden tudja dicsérni a pusztá létével. Csak egyedül az ember lehet közösségben Istennel. A dicséret irányulhat felfelé, közvetlenül kifejezve a hódolatot; vagy egymás felé, közvetett módon, ha elismerően beszélünk róla másoknak. Segítségül a dicsőítéshez ajánlott néhány ígérészt a Bibliában.: 1Krón 16,7-29; Zsolt 95, 145-150. Ezek olvasása dicsőítésre indíthat bennünket.

Ezután Taize énekeket vetített ki, melyek közös éneklése hálával töltötte el szívemet. Volt, amit már ismertem közülük (Atyám én imádlak...; Szívem csendben az Úrra figyel...), ezért örömmel énekeltem. A számomra újakat pedig lejegyeztem, hogy azt is megtanulhassam. Ezek a következők:

„Jó az Úrban bizakodni, jó az Úr, remélj és bízz benne, jó az Úr!”

„Jézus életem, erőm, békém, Jézus társam, örömöm, Benned bízom, Te vagy az Úr, már nincs mit félnem, Te vagy az Úr.”

Igaz mondás az, „Aki énekel, kétszeresen imádkozik”.

3. előadás: Imádság lélekben (Kovács Zoltán metodista lelkész)

Elsőként az alázat szó hangzott el. Megnyitja az eget az ember fölött; megigazulásra vezet. Az imádság lélekben az, amikor az isteni szív és az emberi szív összeér. A Szentlélek bátorít az imádságra.

Fontos kérdés, hogy mit kérünk. Általában az emberek saját életükben kérnek valamit. Azt ajánlotta, hogy a Szentlélek bölcsességét hívjuk, hogy segítsen, mit

kérjünk az imánkban. Soha ne rutinból imádkozzunk! Gyermeki lelkülettel, gyermeki bizalommal ajándékozzuk meg Mennyei Atyánkat!

Imádkozás lélek által címmel mindannyian kaptunk három kérdést, melyek átgondolása segítheti életünket.

- Milyennek tartod imaéletedet? Ha változtatnál rajta, mi lenne az?
- Gondold végig, hogy egy-egy imádságod során mit és miért kérsz Istentől? Mi lenne most az az imádság, amelynek a végén tiszta szívből ki tudnád mondani: „Jézus nevében kérlek! Ámen.”
- Képzeld el, hogy egy gyermek vagy azokkal a problémákkal és kérdésekkel, amelyekkel épp most küzdesz. Odalép hozzád Isten, mint egy apa. Mit tenne, mit mondana neked?

Én teljes szívemből hiszek az ima erejében. Folyamatosan tapasztalom, hogy „Ő a mindig jelenlévő”, csodálatos Isten, aki soha nem hagy el. Az Atyával való beszélgetéseimben legtöbbször hálát adok mindenért, amit szeretnék az életemben. Mert a bizalom legmagasabb foka, mikor tudom, hogy lélekben már az enyém, amit kérek. Elgondolkodva az első kérdésen hamar rájöttem, hogy a közbenjáró imát kellene erősíteni a mindennapjaimban. Időnként imádkozom bajba jutott társaimért, lelkészeinkért, országunkért, a világ békéjéért. Csak sajnos néha megfeledekzem róla.

Pedig családom életében is megtapasztaltam, milyen ereje van, ha testvéreink a bibliakörben imádkoznak értünk. Az előadások és azok utáni elmélkedések és beszélgetések teljesen kitöltötték a napunkat 17 óráig. Természetesen délben volt egy kis ebédidőnk. Megterített asztalnál kaptunk finomságokat, hogy fizikálisan is feltöltődve folytathassuk a napot.

Hálával telve, szeretettel a szívemben indultam haza. Ismét újabb kedves gyülekezeti tagokat ismertem meg. Köszönöm a szervezőknek, Almási Ferenc lelkipásztorunknak és Kovács Andrea gyülekezeti presbiternek.

Áldás békességre!
Kozmáné Makrai Zsuzsa

IMASÉTÁNY

Hét állomásból álló, elcsendesedésre alkalmas imasétány készült a Deszkatemplom udvarán, ami útmutatásaival az imádkozásban is segít, és bárki számára nyitott. 2026. május 31-én a vasárnapi 10 órás istentisztelet után adták át a Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség imasétányát, amely több mint 3 millió forint pályázati forrásból valósult meg. A sétány a Deszkatemplom udvarán, a Bató-kaputól felvezető lépcsősor bal oldalán található. Mindazokat bátorítja, hogy járják végig, akik szeretnének Istennel találkozni, és csendességet tartani. Istentiszteletek előtt és után, de akár hétköznapiakon is használatba lehet venni.

„Néhány éve már felvetődött az a gondolat a missziói gondnokunk részéről, hogy milyen jó lenne a templomhoz felvezető lépcső mentén két oldalt táblákat kihelyezni. Azért, hogy úgy jöhessenek föl az emberek, mint annak idején a jeruzsálemi templomhoz, azaz imádkozva. Ennek apropóján elkezdett körvonalazódni egy imasétány ötlete” – nyilatkozta szerkesztőségünknek Almási Ferenc, a Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség lelkipásztora.

Elmondta, az imasétány hét állomásból áll, és körben halad a székelykaputól felvezető lépcső bal oldalán. Három padot is kihelyeztek, ahová le lehet ülni, és kicsit elcsendesedni. Az egyes állomásokon az imádság módjai szerepelnek, például bűnvallás, hálaadás, dicsőítés, könyörgés, közbenjárás. Mindegyikhez tartozik egy ige, útmutató és három kérdés.

„A sétány a Grádicok éneke mintájára készült, amit a Károli fordítású Bibliában sokszor olvashatunk. A Szentírásban a 120-134. terjedő zsoltárokat nevezzük így, bár az újfordítású Bibliában már zárandokénekként szerepelnek a Zsoltárok könyvében. A grádic tehát bibliai kifejezés és azt is jelenti, hogy fok, lépés. A napórán az egyes értékeket is így hívják, de leginkább lépcsőfokokat jelent. Ahogy megálltak az imádkozók az egyes lépcsőfokoknál, vagy pihenőknél, ott ezeket a rövid imádságokat, zsoltárokat, a „Grádicok énekét” elmondták, vagy elénekelték. Mi létrehoztunk egy imasétányt a templomkertben, hogy mikor valaki jön Isten házába, ha hamarabb érkezik, meg tudja tenni ugyanezt” – magyarázta a lelkipásztor.

A lelkész a Gondviselő vezetését látja benne, hogy nem sokkal az ötlet megszületése után a Tiszáninnen Református Egyházkerület püspöki titkára tájékoztatta róla, hogy kiírtak egy turisztikai pályázatot 4 millió forintos keretösszeggel. Az imasétányt ebből tudták megvalósítani.

„Az imasétányon kívül pályáztunk még egy második projektorra, amit szintén a templomban szerelnénk föl. Ezt arra használnánk, hogy egy videóban bemutassuk a templomot idegen nyelven is. Amikor éppen nincs jelen a gondnok és nem tud idegenvezetést tartani, akkor is beengednénk a turistákat a templomba, akiknek a kisfilm által virtuális tárlatvezetést tarthatnánk a műemlék Deszkatemplomról és a gyülekezetünkről. A videó már elkészült, valószínűleg 2026. június 14-én a 10 órás istentisztelet után fogjuk először levetíteni” – számolt be a lelkész.

Detzky Panni

Imasétányt adtak át a Deszkatemplom udvarán A MINAP cikkből szerkesztve

KIRÁNDULÁSOK

MATYÓ HÍMZÉS - TEMPLOMFALON

2026. április 29-én, szerdán tizenhatan indultunk két mikrobusszal a Szenior biblia-kör rendhagyó foglalkozására, Mezőkövesdre.

A Szent László templom XIV. századi kápolnájában Almási Ferenc nagytiszteletű úr imájával kezdődött a mezőkövesdi kirándulás. A gótikus kápolna falán megcsodál-tuk Takács István templomfestő 1933-ban festett freskóját az Úrnapi körmenetről. Az utolsó magyar „barokk mester” 290 templomunkban „tette le névjegyt”

falfestmények, oltár- és táblaképek, nagybőjti leplek, stációsorozatok formájában. Legismertebb alkotásai: az egri Bazilika kupolafreskója, a Jelenések könyve és a mezőkövesdi Úrnap körmenet. Ez utóbbin – az akkor még általánosan hordott – színpompás matyó viseletben festette meg a körmenet résztvevőit.

A freskón is ábrázolt templomrészletet kívülről is megszemlélve sétáltunk át a Takács István Gyűjtemény épületébe, a Szent László térre.

Igen kedves fogadtatás után Laczkó Pető Mihály, a gyűjtemény vezetője varázsolt el minket az elképesztően gazdag tárlat bemutatásával. A termekben több mint kétszáz kép látható a legkisebb színvázlatoktól a monumentális, négy-öt méteres kartonrajzokig. Az ó- és újszövetségi témák mellett táj-, élet- és arcképek sokasága tanúskodik arról, mennyire fontos és meghatározó volt a matyó parasztcsaládban született festő számára művészetének inspiráló forrása, a „matyóság”.

Barokk áhítatot keltő, színpompás, életigenlő képei emberi nagyságát, tiszta lelkületét, hitét, alázatát sugározzák. Érzelmi gazdagsága, technikai készsége, őszintesége emeli őt egyházművészeink, freskófestőink élvonalába. „... azt szeretném, hogy képeim újra áhítatot váltsanak ki, és az ég felé emeljék, reménységgel töltsék meg az emberek lelkét.” – így vallott hivatásáról keresetlen egyszerűséggel a művész. Ezt éreztette lelkes tárlatvezetésével Laczkó Pető Mihály, aki Takács István freskófestő életművének kutatása és gondozása iránti elhivatott, több évtizedes munkájáért Magyar Ezüst Érdemkereszt polgári tagozat kitüntetésben részesült. Szívből gratulálok neki, aki tanítványom, majd tanár kollégám is volt a mezőkövesdi Szent László Gimnáziumban, és hálásan köszönjük csodálatos vezetését!

A Millennium étteremben finom és hatalmas adag menüvel vendégelték meg minket. Az ebédet Molnár Attila bibliakörös társunk hálaadományából, a desszertet pedig Kövesdiné Aranka születésnaposunk adományából „fedezték”. Köszönjük szépen!

Ebéd után a mezőkövesdi új református templomba „hajtottunk”, ahol már várt minket Gordos Attila esperes úr. Szívhez szóló áhítat és éneklés után bemutatta nekünk a közelmúltban épült templomot. Itt egy újabb „csoda” tanúi lehettünk! A kényelmes székeken ülve, számokat, adatokat, anyagneveket hallgatva, majd bejárva a templomot, számomra az derült ki, hogy az első pillantásra kicsit furcsának látszó modern épület egy önfenntartó, gyülekezetbarát lelki otthon.

A templomudvari beszélgetéssel zárva a látogatást az is világossá vált, hogy lelkipásztorainknak, akiknek fő feladata az, hogy az üdvösséghez vezető útra

terelgessenek bennünket, nagyon sok szakmában jártasnak kell lenniük ahhoz, hogy agyülekezet földi javaival jól sáfárkodjanak.

Esperes úrtól elbúcsúzva hazafelé vettük az irányt. A gyülekezeti termünk előtt kicsit fáradtan, de értékes élményekkel gazdagodva szálltunk ki a buszokból, amelyeket Almási Ferenc nagytiszteletű úr és Gólya Zoltán főigazgató úr vezettek. Hálásan köszönjük!

Soli Deo Gloria!

Móritz Miklósné

Szenior bibliakör tagja

VIZSOLYI KIRÁNDULÁS

2026. május 31-én, délután gyülekezeti kiránduláson vettünk részt a mezőzombori és a vizsolyi gyülekezettel közösen, melynek célja a gyülekezeti kapcsolatok erősítése volt.

A Vizsolyi Biblia Múzeumba látogattunk el, ahol a vizsolyiak finom ebéddel vártak minket: gulyáslevessel és lekváros buktával. Ebéd után Kovács Zsolt Levente, a vizsolyi lelkész úr előadását hallgathattuk meg, melynek címe “Misszió és technológia alkalmazása” volt.

Érdekes volt végigkövetni a technológia fejlődését. A téma azért is közel áll hozzám, mert a gyülekezet egyik közösségi felületének adminisztrátoraként i-gyekszem mindig olyan tartalmakat készíteni közösségi felületeinkre, amik kicsi lámpások lehetnek az egyébként olykor sötét virtuális világban.

Az előadást követően egy kis játék következett, amivel egymást is jobban megismerhettük: Almási Ferenc nagytiszteletű úr riporterként kérdezett gyülekezeti tagjainktól, majd ezen gyakorlat mentén a mezőzombori nagytiszteletű asszony is meginterjúvolta a gyülekezeti tagjaikat.

Kötetlenül beszélgetni is volt idő egymással, a múzeum kávézójában egy-egy asztal körül egy finom kávé mellett jobban megismerhettük egymást. Csodálatra méltó iratterjesztés is működik az épületben, többen vásároltak könyveket szu-venírként az itthoniaknak. A kávészünet után a gyönyörű templomkertben a Biblia nyomtatás

nagyjainak szobrai mellett tudhattunk meg fontos részleteket református múltunkról. A templomban a három gyülekezet együtt énekelt el a 23. zsoltárt, felemelő érzés volt a közös éneklésnek részese lenni.

Ezt követően a múzeumban kipróbálhattuk a korabeli nyomtatást is. Óriási élmény volt a hagyományos technológiával nyomtatni.

A hosszú, de tartalmas napot követően elbúcsúztunk egymástól és elindultunk hazafelé.

Jó volt ilyen formában együtt lenni, megismerni a múltunk egy különleges szeletét. Ma már természetesnek vesszük, hogy van magyar nyelvű Bibliánk, sőt a papír alapú Biblián kívül már a zsebünkben és a mobiltelefonon is ott a Biblia, így bárhol olvashatjuk Isten ígését. De régen ez nem volt ennyire természetes. Jó, hogy mi már könnyebben hozzájuthatunk a Bibliához, de ettől ne tekintsük kevésbé értékesnek: becsüljük meg, hogy a mi Bibliáink már méretben és súlyban is könnyebbek, a tartalom azonban örök érvényű, ma is hozzánk szól, csak ki kell nyitnunk...

Bányainé Rónai Tímea
egyháztag

TÁBOROK

KOINÓNIA TÁBOR - BESZÁMOLÓ

Kedves Testvérek!

2026. július 20–26. között első alkalommal vettem részt az erdélyi Kalotaszent-király-Zentelkén megrendezett Koinónia Táboron, amelyről röviden beszámolok.

A tábor már több, mint három évtizedes múltra tekint vissza. A tábor kitalálója és működtetője a Visky család, Visky Ferenc református lelkész és a gyermekei voltak. A mindenkori főszervező, Feri bácsi halála után a fiai viszik tovább ezt az értékes és szép hagyományt.

A táborot Visky András, József Attila- és Kossuth díjas magyar író nyitotta meg, aki visszaemlékezett a kezdetekre, amikor még a táborozók sátrakban laktak és pataokban fürödtek. Sok illusztris résztvevőről is mesélt, köztük Esterházy Péter íróról, aki amikor meglátta, hogy sátorban kell aludni, azt mondta: “Bátor ember vagy te Andriská!” De aztán maradt két gyermekével együtt, és nagyon jól érezték magukat.

Nagyon nehéz lenne megfogalmazni ennek a tartalmas hétnek a formáját. 30 éve nyaranta összegyűlnek ismerősök, régi barátok, testvérek a hitben, hogy egy hétre kiszakadjanak a mindennapok megszokott ritmusából, és közösen keressék mindazt, ami valójában fontos: az igazságot, a szépséget, a hitet, a találkozást, egymást.

Azt hiszem a szervezők megfogalmazása áll legközelebb az igazsághoz, akik azt írták a programfüzet bevezetőjében, hogy egy olyan közösségi tér ez, ahol előadások, beszélgetések, zene és irodalom, tudomány és hit, játék és csend természetesen kapcsolódnak össze. Ahol a formális programok mellett legalább olyan fontosak a spontán találkozások, a késő estig tartó beszélgetések, a közös nevetések, és a váratlan felismerések.

A tábor idei témája a Credo-Hiszek. Egyetlen szó, amely egyszerre lehet hitvallás, kérdés, reménység vagy keresés. Mit jelent ma hinni? Miben hiszünk valójában? Mi az, ami megtart minket egy bizonytalan és gyorsan változó világban? Ezekre a kérdésekre nem konkrét válaszokat adott a tábor, hanem inkább közös gondolkodás, egymásra figyelés, egymás meghallgatása zajlott a témában.

Teológusok, írók, tudósok, művészek és alkotók vettek részt a programban, de a tábor valódi gazdagságát, értékét nem csupán az előadások sokszínűsége, nagyon magas színvonala adta, hanem az emberi találkozásoké is. Egy picit izgultam is először bemenni egy ilyen jól összeszokott, baráti közösségbe, de őszinte nyitottságot, odafordulást, érdeklődést tapasztaltam mindenki részéről. Nagyon felemelő érzés volt számomra, hogy már első este a megnyitó után sokan odajöttek hozzám, bemutatkoztak, kedvesen érdeklődtek, köztük M. Tóth Géza Oscar-díjra jelölt filmrendezőnk, Fabiny Tamás nyugalmazott evangélikus lelkész, Mohácsi András szobrászművész.

Az egyszerű, tiszta, rendezett szobám a település egyik magánszállásán, Jolika néninél volt, aki igazi erdélyi, szívből jövő vendégszeretettel fogadott és látott el engem. Finom, bőséges svédasztalos reggeli volt minden nap a helyi iskola ebédlőjében, majd a művelődési házban zajlottak a további programok.

Reggeli után áhítaton vehettünk részt, amit mindig közös énekléssel kezdtünk, képzett zenészekből álló élő zenei kísérettel gyönyörű zsoltárokat énekeltünk. Nagyon felemelő érzés volt, ahogyan a több, mint 100 résztvevő együtt énekelt, majd ezt követően minden nap más és más készült fel egy igei szakaszból, amit aztán közösen megbeszéltünk. Számptalan személyes bizonyoságtétel hangzott el, a Szentírás szinte minden könyve szóba került. Az áhítatokat minden esetben Visky Péter nyugalmazott református lekipásztor vezette, moderálta és imádsággal zárta.

Egy rövid kávészünet után előadás következett, ahol az előadóval szintén lehetett beszélgetni, nagyon sok inspirációt, könyv- és filmötletet kaptam.

Számomra a legérdekesebb előadást Görföl Tibor, a Vigília főszerkesztője tartotta, aki olyan kérdéseket tett fel mint: *Lehet -e illúzóknél hinni? Mi a hit tartalma? Milyen következményei vannak? A hívő közösségek miben különböznek a nem hívő közösségektől? Beszélhetünk-e Jézus hitéről? Hogyan lehet egy rejtett Istenben hinni?* Nagyon mély és közös gondolkodásra, beszélgetésre hívta a tábor közösségét.

Ebéd után volt egy hosszabb szünet, amikor mindenki kedvére pihenhetett, sétálhatott, beszélgethetett. Körbejártam többször is a kis rendezett, tiszta települést, fotóztam, sétáltam. Az emberek nagyon közvetlenek voltak, a kapu előtti padokon kinn ülő idősebbekkel szóba elegyedtem.

Délután fél hattól folytatódott a program, kiállítás megnyitóval, könyvbemutatóval, filmvetítéssel.

A kiállítások közül Nádori Gergely *“Depressziós állatok”* című kiállítását emelném ki, amely a tábor alatt a helyi művelődési házban nyílt meg. Ilyen humoros kiállítás megnyitón én még nem vettem részt, folyt a könny a szememből, úgy nevettem a többiekkel együtt. Dalok is születtek a képek, rajzok kapcsán, egy kisebb koncertet hallgathattunk meg, mondanom sem kell, a dalszövegek sem voltak humortól mentesek. A személyes kedvencem a *Két kilométeres szarvas* című dal lett, amely bemászott a fülembe és napokig ezt dúdoltam mosolyogva.

Visky András *“Illegalisták”* és Mátyus Melinda *“Inkább az enyém”* című könyvének bemutatóján is részt vehettünk, mindkét alkalommal nagyon izgalmas, humoros, mély, és őszinte beszélgetés kerekedett belőle.

A filmvetítések közül a 100 éves Kurtág Györgyről készült film volt nagy élmény számomra, az idős, világhírű zeneszerzőt igazi emberként, apaként, férjként és nagyon szigorú tanárként is megismerhettük, a film nem titkolt el előttünk semmit. A vetítés után a film rendezőjével volt egy beszélgetés, ahol még nagyon sok érdekességet megtudhattunk a forgatás körülményeiről, kulisszatitkairól.

Csütörtökön egy igazi nagy, erdélyi túrán vehettünk részt, a Vlegyásza 1836m magas csúcsára másztunk fel, lassan, nyugodtan, közben beszélgettünk, áfonyát ettünk, és gyönyörködtünk az elképesztő panorámában, ami elénk tárult. A nap végén a menedékházban csorba leves és fánk várt minket.

Vasárnap, a zárónapon úrvacsorás istentiszteleten vettünk részt a falu lakóival együtt a település gyönyörű kis templomában, ahol Visky Péter szolgált az ApCsel 16,34 alapján: *“És örvendezett, hogy egész háza népével együtt hisz Istenben.”*

Összegezve az egyhetes ott tartózkodásomat azt tudom elmondani, hogy egy nagyon magas színvonalú nyári egyetemen vehettem részt, amely szellemi műhelyként is működött. Értékes beszélgetések részese lehettem, sok új érdekes, sokoldalúan művelt emberrel ismerkedhettem meg, cseréltünk telefonszámot, e-mail címet, lettünk egymás ismerősei.

Élményekben gazdagon, sok inspirációt, új ismeretet nyerve, értékes kapcsolatokat szerezve érkeztem haza. Várom a következőt!

Kovács Andrea
gyülekezeti tag

A.

-Szülőtisztelet.-

Atyádat, anyádat tiszteld,
Hogy Isten áldását megnyerd.

B.

-Emberbecsülés.-

Becsüld meg az embereket,
Úgy nyersz te is becsületet.
Nyájás szíves; ne légy kevély,
Mindenkivel békében élj;
Amit nem kívánsz magadnak,
Te se tedd embertársadnak.

C.

-Lelki tisztaság.-

Célot mindig nemes legyen,
Foltot ne tűrj a lelken;
A tiszta lelkiismeret
Bizonyosan mennybe vezet.

D.

-Munkásság.-

Dolgos, gondos, szorgalmas légy,
Minden munkát jó kedvvel tégy.
Amit véghez kell vinned ma;
Sose halaszd azt holnapra.
Minden gonoszság kezdete,
A henyelés szeretete.

E.

-Erős lelkűség.-

Erős lélek legyen benned.
Nem kell mindent szívre vened,

J.

-Templom szeretet.-

Járj el az Isten házába,
Oda sosem jársz hiába,
Öntsd ki szived Isten előtt,
És nyersz tőle áldást, erőt.
És míg ott vagy: légy csendesen,
Viseld magad figyelmesen.
Ne sutogj és ne szunnyadozz,
Szemeiddel ne kalandozz,
Épülj a jó tanításon,
Ne járjon az eszed másón.
A templomba maradj végig,
Az utolsó énekülésig.

K.

-Igazmondás.-

Kövesd a szép igazságot,
Kerüld a rút hazugságot.
Aki egyszer hazudni mer,
Hitelt többé nem igen nyer.

L.

-Nevelés.-

Legjobb örökséget vettél,
Ha okosan neveltetél.
Aki tanulni nem szeret,
Felnőtt korában bánja meg.

M.

-Békesség, szeretet.-

Megbántódon ne állj bosszút,
Békességre ez legjobb út.

Tarts mindent a maga helyén,
Tégy mindent kellő idején.

Dolgod csak úgy mehet rendben
S többre boldogulsz mindenben.

S.

-Alázatosság.-

Se ne dicsérd, se ne gyalázd
Magadat, hanem megáld.
Meggicsernek erényeid,
Ha mások is megismerik.

Sz.

-Hazaszeretet.-

Szívből szeresd édes hazád,
Ez második édes anyád,
Munkád után ez ad neked
Kenyeret és becsületet.

T.

-Tanító tisztelet.-

Tanítód legjobb barátod,
Javadra van, tudod, látod,
Légy hát neki szótfogadó,
Minden tisztességet adó.

U.

-Szépszó, széptett.-

Úgy szólj mindig, hogy meg ne
bánd,
Nevelt ember senkit se bánt.
A jó Istent ne káromold
És senkire átkot ne mondj.
Ha látnál is rosza mástól:

Ne csüggedj el ínségedben:
Folytasd tisztod s bizz Istenben.

F.

-Szórtartás.-

Fogadást csak okosan tégy!
De aztán szódnak Ura légy!
Esküvést ritkán végy szádba,
Soha ne esküdj hiába.
Ha esküdni mersz hamisan:
Megver Isten bizonyosan.

G.

-Jószívűség.-

Gondolj mindig jó lélekkel
Az elhagyott szegényekkel.
Ha megáldott Isten téged,
Nyújts másoknak segítséget,
Mert nem tudod te is végre
Nem szorulsz-e segítségre?

H.

-Háládatosság.-

Ha valaki jót tett véled,
Te azt soha el ne feledd.
A rosszért is jóval fizess,
Hogy Istennél kedves lehess.

I.

-Istenfélelem.-

Istent féljed, Istent szeresd,
Reménység Ő benne vésd.
Ő mindnyájunknak édes Atyja,
Oktalan ki ezt tagadja.

Kész légy jussodból engedni,
Mintsem mással perlekedni;
Csekélységen fel ne akadj,
Éktelen szóra ne fakadj.

A rossz ember vétkét megvesd,
De magát, mint embert szeresd.

N.

-Mértékletesség.-

Nincs jobb a rendes életnél,
Mebánnád ha mást követnél:
Oda lenne kedved, erőd,
Elhervadnál idő előtt,
Mert a mértéktelen élet
Nem ér tisztas örökséget.

O.

-Bűnkerülés.-

Óh, félj az első vétektől,
Csak úgy lehetsz ment többektől.
Akármely rejtek helyen légy.
Lát az Isten: rosszat ne tégy!

P.

-Vagyon szerzés.-

Pénzt csak igaz úton szerezz,
Lopni, csalni: nagy vétek ez!
S magadra csak átkot hoznál,
Ha e miatt elkárhoznál.

R.

-Rendesség.-

Rendetlennek száz a dolga,
Ő a legnagyobb rabszolga.

Örizedj az utánzástól.
Figyelmezz a kisebbekre.
Ne tanítsd őket vétekre.

V.

-Öregek tisztelete.-

Vén emberből csúfot ne tégy,
Inkább szolgálatára légy,
Gondolj arra, hogy majd egyszer
Te magad is öreg leszel.

Z.

-Önuralom.-

Zabolázd indulatodat,
Hagy holnapra haragodat,
Örizedés a haragtól:
Megment a késő bánattól.

ARANY ÁBÉCE

Cidor család

IFI-KONFIRMANDUS TÁBOR TELKIBÁNYÁN

Július 13-18. között tartottuk a fiatalok számára táborunkat idén, ezúttal Telkibányán. Induláskor mindig elmondom a szülőknek, hogy aki nem viselkedik normálisan, nem hallgat a szóra, azt hazaküldöm. Érkezéskor pedig azt szoktam mondani: abszolút nem volt probléma velük. Így volt idén is. Rendkívül figyelmes, érdeklődő fiatalság volt együtt, Isten ígéjére nagyon nyitottak. Sokat gyönyörködöm bennük, mert pontosan érzik a fiatalság, lazaság, játékoság és a rend határát. Egyik délután például annyira örültem, mikor kint beszélgettem valakivel a tábor udvarán, majd kijöttek a fiúk, levették a pólójukat és a vízzel feltöltött üdítő palackjukkal elkezdtek egymást locsolni nagy kacagások közepette.

Mivel 2026 egyházunkban az imádság éve, ezért mi is az imádságot választottuk témául. Minden reggel és este áhítatot tartottunk, illetve délelőttönként az imádság egy-egy aspektusát jártuk körbe. Így volt szó az imádságról, mint Istennel való beszélgetésről, az imádságról, mint Isten dicsőítéséről, a panaszról, mint az Isten előtt kiöntött szív lehetőségéről és a csend fontosságáról az imádságban. Nagyon mély beszélgetések is kialakultak, sőt a formális együttléteken kívül is előhozták a hallottak alapján kérdéseiket, gondolataikat.

Az én értékrendem szerint tökéletesen sikerült megvalósítani az egyensúlyt a kapcsolódás, a játék, az egymás megismerése és Isten mélyebb megismerése között. Talán ennek is köszönhető, hogy szinte egyáltalán nem volt üresjárat, unatkozás, volt idő helyben játszani, a települést kicsit jobban megismerni, bowlingozni, bobozni, játszani, esténként pedig együtt szurkoltunk a kedvenc csapatunkban a foci vb-t nézve. Rendkívül felemelő, örömteli volt a közösség a fiatalokkal. Külön öröm, hogy a nyár folyamán is megjelentek a templomban a srácok, amikor tudtak és reményiségünk, hogy ősztől a tavalyi konfirmandusokkal megerősített csapatunkkal folytatja a találkozásokat az ifiken.

Almási Ferenc
vezető lelkész

Íme még két rövid beszámoló a táborról:

„Ha van egy dolog, amit tanultam a táborban az az, hogy jó csendes környezetben lenni. Mert a csendben tisztábbnak tűnt az elmém, így Isten hangját is sokkal jobban hallottam és a csendben még békességre is találtam.”

Sok áldást!
Szombati Jácint

„Az ifitábort eddig minden évben nagyon vártam, itt a mindennapos szórakozás és tábori tevékenységek mellett tanulunk is. Az előadások számomra nagyon értékesek voltak, mindegyik adott egy értelmes másik nézőpontot az adott témára.”

Harangozó Zoltán

TITKOS ÜGYNÖK TÁBOR – LÉGY TE IS ISTEN KÜLDÖTTE!

Idén ezzel a címmel és tartalommal hirdettük meg gyülekezeti nyári napközis táborunkat a 6-12 éves korosztály számára június 29 és július 3 között. A Vasárnapi Iskolai Szövetség kidolgozott anyagát használtuk fel, és valósítottuk meg az öt nap során, hétfőtől-péntekig. Az anyag elsősorban a Szavak Nélküli Könyvre (SZNK) van felépítve, minden napnak volt egy saját színe, a SZNK színeinek megfelelően: hétfő arany (citromsárga), kedd fekete (sötét), szerda piros, csütörtök fehér, péntek zöld.

Táborunk célja minden évben ugyanaz: az evangélium hirdetése, Jézus Krisztus bemutatása és megismertetése a kicsik között is. Gyülekezetünk éves missziói tervének része ez a tábor már évek óta. 51 gyermek jelentkezett, végül 49 jelent meg a hétfői napon. Ők zömmel Jókai iskolánk tanulói voltak, de 6 gyermek másik iskolából érkezett, illetve volt egy óvodásunk is. Két gyermek részvételi díját

jutalomként egyházközségünk fizette. A területünkhöz tartozó két állami általános iskolában a tanév során rendeztünk egy missziói anyagokat kitöltő versenyt a hittanos gyermekeink között. A fődj a táborba való meghívás, illetve az ingyenes részvétel volt.

A résztvevő gyerekeknek napi háromszori étkezést biztosítottunk. Tízórait és uzsonnát a gyülekezetünkől érkező testvérek segítségével vásároltunk és készítettünk nekik, az ebédet pedig Jókai iskolánk konyhája szolgáltatta hétfőtől-szerdáig. Csütörtökön Lillafüreden ebédeltünk a Tókert étteremben, pénteken pedig spagettit rendeltünk a Pizza Tábor Kft-től.

A tábor napjai a következőképpen épültek fel: Reggel 7 és 8 óra között vártuk a gyermekeket. 8 óráig volt a gyülekező az iskola udvarán, vagy aulájában, időjárástól függően. A reggeli torna és a tízórai elfogyasztása után énektanulással kezdtük a napokat, majd a napi bibliai történetre alapuló üzenet átadása következett, elsősorban lekipásztoraink tolmácsolásában. Ebbe belevontuk az ifjúságunkat is, akik a bevezető jeleneteket adták elő a bibliai leckék előtt.

A napi történetek az alábbiak voltak: 1. Tanítás a mennyről, Isten országáról (arany szín), 2. A bűneset és következményei (sötét szín), 3. Jézus születése, földi élete és halála, váltságműve (piros szín), 4. A feltámadott Jézus megjelenései, mennybe-menetele és az első pünkösd (fehér szín), 5. Pál és Timóteus találkozása, kapcsolata, Timóteus hitbéli nevelkedése (zöld szín). A negyedik nap története végül nem került megtanításra egész napos kirándulás miatt.

Minden történethez tartozott egy aranymondás, amit a történet elmondása után tanítottunk meg. Minden egyes napnak volt központi igazsága is. Az anyaghoz mi magunk szerkesztettünk egy munkafüzetet, amiben olyan feladatok voltak, amelyek segítségével a gyerekek felidézhatték, átismételhatték a tanultakat, és megerősödhetnek a napi üzenetben. A délelőtti bibliai tanítások és foglalkozások között rövid szüneteket is tartottunk pihenésképpen kötetlen játékkal, az iskola udvarán vagy az aulában. Sajnos az első három napon a nagy meleg miatt csak korlátozott ideig tartózkodhattak a gyerekek a szabadban.

Az ebéd után egy hosszabb szünetet terveztünk kötetlen játékkal, leginkább az iskola nagy udvarán. A délutánok szervezett szabadidős foglalkozásokkal teltek. Három csapatra osztottuk a jelentkezőket (piros, zöld és sárga csapat). Ez a három csapat egész héten versenyzett egymással, és a záró napra derült csak ki, hogy melyik csapat lett a legügyesebb, kik lettek közülük egyénileg is a legjobb nyomozók, ügynökök. A hét során úgynevezett ügynökzsetonokat gyűjthettek, melyeket

folyamatosan – de különösen az utolsó napon – beválthattak olyan eszközökre, tárgyakra, játékokra, amik segíthették őket az egyes feladatok megoldásában, illetve jutalomként is magukhoz vehették ezeket. A tárgyakat az előre kialakított Titkos Ügynök Raktárból biztosítottuk számukra, melynek kialakításában gyülekezeti tagjaink adományai is hozzájárultak. Ügynökzsetont kaphattak egy-egy aranymondás hibátlan elmondásáért, aktív figyelésért és jelenlétéért, bármiféle segítségnyújtásért, valamint jó magaviseletért, esetleg megtanult ének elénekléséért.

Hétfőn délután ügynökök akadályversenyét rendeztük meg 10 állomással, a három kialakított csapat versenyzett egymással. Az értékelés a pénteki napon történt meg. Kedd délután a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőrkapitányság képviselői voltak köztünk, akik előadást tartottak a rendőrség munkájáról, a bűnmegelőzésről, valamint bemutatták azt is, hogyan dolgozik egy nyomozó rendőrkutya. A bemutató előtt Nagy Orsolya és csapata két közösségi játékot, valamint csillámtetoválás lehetőségét hozta a gyerekek közé. Szerda délután vendégünk volt a kisvárdai Exatrun Kft. csapata Borbély Gábor vezetésével, akik egy ügyességi exatrun versenypályát és egy ugrálóvárat biztosítottak a gyerekek számára. Csütörtökön elhagytuk a tábor helyszínét. Látogatást tettünk Lillafüredre, a Herman Ottó Emlékházba, ahol izgalmas programokon, foglalkozásokon vettek részt a gyerekek.

Ebéd után volt lehetőségük egy kis kötetlen játékra a játszótéren, és fagyizhatott is, aki hozott erre magával pénzt. Péntek délután Szabó László rendőr őrnagy jött el hozzánk, aki érdekes feladatokkal hozta közelebb a rendőrség munkáját a gyerekekhez, valamint ifiseink segítségével az egyik teremben egy szabaduló szobát is

kialakítottunk, ahol feladatokat kellett megoldaniuk a kicsiknek ahhoz, hogy megszerezzék azokat a kódszámokat, amelyek szükségesek voltak a szabaduláshoz.

Mindenekelőtt természetesen a legfőbb feladatunknak az evangélium hirdetését és a gyerekek Krisztushoz vezetését tartottuk. Nagyon köszönöm annak a csaknem 40 segítőnek (gyülekezeti tagok, pedagógusok, iskolánk vezetői, technikai személyzet, ifisek, és önkéntes segítő) áldozatkész szolgálatát, akik a hét során bár-milyen időtartamban és formában jelen voltak a gyermekek között!

Hálás szívvel mondhatjuk, hogy Isten megsegített bennünket és megáldotta idén is terveinket és szervező munkánkat. SDG!

Plaszko Zoltán
hitoktató

IFJÚSÁGI VEZETŐKÉPZŐ KONFERENCIA (IVK)

Áldás, békesség!

2026. március 27–29. között Andi néni, Jázmin, Anna és Cserne részt vehettünk az IVK (Ifjúsági Vezetőképző Konferencia) alkalmán Budapesten, a Ráday Házban. Vonattal utaztunk fel, szállásunk pedig egy kollégiumban volt. A hétvége fő témája a HELYREÁLLÍTÁS volt. Az IVK célja, hogy motiválja a fiatalokat, találkozási és feltöltődési ponttá váljon, valamint minőségi képzéseket biztosítson az ifivezetők és résztvevők számára. Már a helyszín berendezése is kapcsolódott a témához, ami sokat adott az alkalom hangulatához.

A program során különböző modulokon vehettünk részt. Mi a módszertani csoportba jelentkeztünk, ahol arról tanulhattunk, hogyan lehet aktívan részt venni egy közösség életében, jó példát mutatni, illetve felkészülni egy-egy ifiálkalmorra. Jó volt, hogy mindenki érdeklődés szerint választhatott modult, így kisebb csoportokban mélyebben tudtunk foglalkozni a témákkal. Emellett műhelyfoglalkozásokon és kerekasztal-beszélgetéseken is részt vehettünk. A napokat reggeli áhítat és dicsőítés indította, ami nagyon jó hangulatot adott a nap további részéhez. Ezután következtek a modulok és egyéb programok. Esténként újra közös dicsőítő alkalmakon vehettünk részt. A hétvége a kert témája köré épült, amelyen keresztül sokat tanulhattunk a háttérmunkáról és a szolgálat láthatatlan részeiről is. Az EXPO keretein belül különböző keresztyény szervezetekkel is megismerkedhettünk. Jó volt látni,

hogy nemcsak reformátusok, hanem evangélikusok, baptisták és más közösségek is jelen voltak, és, hogy támogatják az együttműködést és a kapcsolódást.

A kötött programokon kívül játékok és közösségi alkalmak is segítették az ismerkedést. Sok emberrel találkozhattunk az ország különböző részeiről, és külön öröm volt látni, hogy ennyi fiatal vett részt az eseményen. A dicsőítéseknek nagyon jó hangulata volt, érezhető volt a közösség ereje és nyitottsága. Jó volt megtapasztalni, hogy több korosztály is jelen volt, még a szüleink korabeliek közül is sokan részt vettek. Ajándékokat is kaptunk: könyveket, kártyákat és játékokat, amelyeket később az ifialkalmakon is tudunk majd használni. Számunkra a hétvége egyik legfontosabb üzenete az volt, hogy milyen sok apró dologgal lehet hozzájárulni a szolgálathoz és a közösség építéséhez. Igyekszünk az ott megszerzett tapasztalatok által is szolgálni a Deszkatemplom Ifjében, és szolgatársai lenni Andi néninek.

Köszönjük szépen a gyülekezetnek, hogy megbízott bennünket a képviselettel, és lehetőséget adott arra, hogy részt vegyünk ezen a hétvégén!

Molnár Anna, Robb Horkay Jázmin, Vetési Cserne

PIKNIK

EGY KEDVES, KÖZÖSSÉGET ÉPÍTŐ, BIBLIAKÖRÖKET, KISCSOPORTOKAT ÉS KOROSZTÁLYOKAT EGYMÁSRA HANGOLÓ DÉLUTÁN

Június 14-én, vasárnap délután a gyülekezetünk bibliaköreinek és kiscsoportjainak tagjai közösen piknikezve zártuk a 2025-2026-os évet a Varbói tónál. A gyülekezeti háztól személyautókkal mentünk a tó melletti árnyas parkba. Szinte minden bibliakör, csoport és korosztály képviseltette magát, kisiskolástól a seniorokig.

A tó mellett szép, kellemes idő volt, de a parkban lévő hatalmas nyárfák koronáját zúgatta, erősen rázta a viharos szél. Nem hátráltunk meg. Közös ima után a férfiak tüzet csiholtak és nekifogtak szalonnát sütni. Az elektromos grillezőt is beizzították. Közben a hölgyek – lányok, asszonyok – kínálták az otthon elkészített finom falatokat, süteményeket, gyümölcsöket, üdítőt. A kis közösségek elkezdtek

keveredni, a kínálás és lakomázás során kiváló alkalom nyílt az ismeretségek elmélyítésére, egyszerű beszélgetésekre.

A közös program kvízzátékkal folytatódott, amelyben a bibliaismeretünkre, gyülekezetünkre, templomunkra vonatkozó kérdések is szerepeltek. Természetesen beugratós kérdés is volt. A pikniket néhányan tó körüli sétával zárták.

Kellemes, közösségépítő, egymás jobb megismerésére kiváló alkalmat biztosító délután volt.

Gazdusné Fekete Edit
senior bibliaköri és énekkari tag

GYÜLEKEZETI TORNA

Immár második éve van gyülekezetünkben rendszeresen tornaalkalom hétfőnként. Az ötlet még a koronavírus járvány előttről származik. Egyik Hajnal körön szóba került, hogy Szirmán a görögkatolikusoknál az altemplomban tartanak gyülekezeti tornát, nálunk is lehetne tartani hasonló alkalmat. A szándék megvolt rá, de jött a pandémia, aztán egyéb feladatok kerültek előtérbe, így a terv kissé feledésbe is merült.

Egy vasárnapi igehirdetés azonban kissé rám pirított: arról volt szó, hogy tenni kell a lelki és testi egészségünkért egyaránt. Az ötlet ekkor újra előjött, írtam Almási Ferenc nagytiszteletű úrnak, hogy mit szólna hozzá, ha hétfőnként a gyülekezeti teremben tornáznánk egészségmegőrző céllal. Az ötlet tetszett neki is, így a következő heti hirdetésekbe be is került, valamint én is kiálltam az Úr asztalához hívogatni a gyülekezeti tagokat. Az istentisztelet után Gólya Zoltán főigazgató úr felajánlotta az iskola tornatermét, ami jóval alkalmasabb a torna megtartására, mint a gyülekezeti terem, hiszen vannak öltözők, sőt eszközök, bordásfal és minden, ami egy rendes torna alkalomhoz szükséges.

Van az az életkor, amikor a torna elsődleges célja az, hogy minél előnyösebb külsővel rendelkezzen az ember, de egy idő után már nem ez a fontos. Én például a munkaidőmet a számítógép előtt töltöm, nem sokat mozgok, ahogy a billentyűzetten írok a vállaim kényszer pozícióban vannak. Estére sokszor érzem, hogy fáj a hátam, derekam, nyakam, vállam, pedig semmi megerőltetést nem csináltam, csak ültem. Nagyon sokszor érzem úgy a számítógép előtt töltött nap után, hogy mennyire fáradt vagyok, de csak mentálisan, mert semmi fizikai munkát nem végeztem. Emiatt hosszú évek óta igyekszem a testemet hozzá fárasztani az agyamhoz, így próbálok tenni az egészségemért ilyen formában: kerékpározok, úszom, túrázom, edzésre járok, tornázom itthon is. A mozgás tehát nem volt számomra ismeretlen, a hétfő délutánjaimat korábban is tornával töltöttem.

Emlékszem az első alkalomra, ketten voltunk Kozmáné Zsuzsával, aki nagyon örült a lehetőségnek. Mivel testnevelés tanár is, így azóta vele közösen tartjuk az alkalmakat, ha valamiért nem tudok jönni, akkor ő helyettesít. Aztán hétről hétre többen lettünk, mára már minimum 5-6 ember stabilan részt vesz az alkalmakon. Sokan félnek a csoportos óráktól, mert azt hiszik, hogy ott sok az ugrálás hangos “tüc-tüc” zenére, ilyen nálunk nincs.

Alkalmainkon dicsőítő zenére végzünk gyakorlatokat. Elmaradhatatlan a bemelegítés, az elején és a végén a nyújtás. Igyekszem magyar nyelvű zenét választani, hogy az is kapjon üzenetet a zenéből, aki egyébként nem tud angolul – ha van is külföldi dicsőítő zene a tornán, a vége és az eleje mindig magyar.

A nyújtást követően egy pár perces áhítatot tartunk, majd az alkalmat egy imádsággal zárjuk le. A gyakorlatokat tekintve első sorban átmozgató torna, főleg a gerincre és a „core” izmokra fókuszálunk, de eszközökkel igyekszünk átmozgatni a teljes testünket, használunk például labdát a lábizmok erősítése során, vagy torna botot a karjaink átmozgatására.

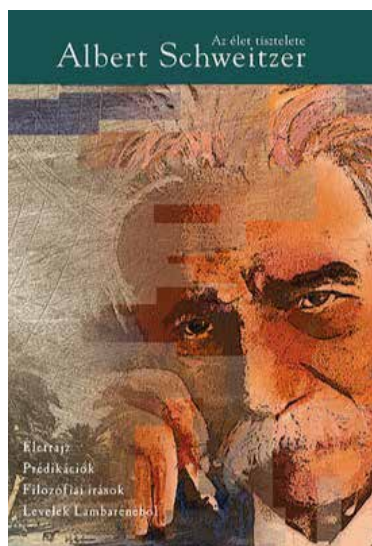
Amit a tornák során az egyik legnagyobb élményként éltem meg, hogy az imádság után még ültünk pár perct a szőnyegen és pihentünk, közben az egyik résztvevő bizonysgot tett a hitéről. Csodálatos alkalom volt.

Nem egy hagyományos bibliaköri alkalom, rendhagyó abban a tekintetben, hogy nem Igét tanulmányozunk, azonban Isten áldása megtapasztalható ezeken az alkalmakon is. Szeptembertől mindenkit szeretettel várunk, aki kedvet érez magában egy átmozgató tornára.

Bányainé Rónai Tímea
egyháztag

KÖNYVAJÁNLÓ

Albert Schweitzer: Az élet tisztelete

1999 Ursus Kft.

Albert Schweitzer (szül.: Kaysersberg, 1875. 01. 14. - elhunyt: 1965. 09. 04. Lamberéné, Gabon) elzászi német teológus, lelkész, filozófus, orgonaművész, tanár, orvos, Nobel - békedíjas (1952).

Gyermekkorát Günsbachban töltötte, édesapja protestáns lelkész volt, 9 éves kora óta orgonált, az egyetemen teológiát és filozófiát hallgatott, pályafutását segédlelkészként kezdte Strasbourgban.

Azt tervezte, kb. 30 éves koráig él a tudománynak és a művészeteknek, aztán egy olyan hivatást választ, amivel közvetlenül szolgálhatja az emberiséget. Többféle karitatív tevékenységet is folytatott, igyekezett nehéz sorsú embereken, családokon segíteni.

Egy evangéliumi missziós füzetet elolvasva határozta el, hogy orvos lesz, 30 évesen kezdte meg tanulmányait. Felajánlotta a Párizsi Evangélikus Missziós Társaságnak, hogy kórházat létesít az egyenlítői Afrikában lévő francia gyarmaton Gabonban, így biztosítja a környékbeli bennszülöttek orvosi ellátását. Első missziós útjára 1913 és 1917 között került sor, Lamberénében. A gyógyítást egy tyúkólból átalakított rendelőben kezdte meg, melyet később a gyógyult betegeivel együtt folyamatosan bővítettek, építettek tovább.

“A magam és a többi gyarmati orvos tapasztalatából azt felelhetem, hogy egyetlen orvos – még akkor is, ha csak a legszerényebb eszközök állnak rendelkezésére – igen sokat jelenthet rengeteg embernek. A jó cselekedetek pedig, amelyeket véghez vihet, többet érnek, mint az, amit életéből feláldoz, és meghaladják a rendelkezésére bocsátott erőforrások értékét.”

A francia hatóságok már az első világháború kitörésekor házi őrizetbe veszik feleségével együtt, 1917-ben kitoloncolják őket az országból, és egy francia fogolytáborba internálják.

Az ott tartózkodásának ideje alatt dolgozza ki híressé vált etikai álláspontját, amely az élet tiszteletéről szól: *„Élni akarok, de mások életének tiszteletben tartása mellett”*. Etikájának lényegét így fogalmazta meg: *„Az etika tehát azt a belső kényszert jelenti, hogy minden életakarat iránt ugyanazt a hódolatteljes tiszteletet tanúsítom, mint a sajátom iránt. Csak akkor igazán erkölcsös az ember, ha engedelmeskedik annak a belső kényszernek, hogy minden hozzáférhető életnek segítségére legyen, s fél attól, hogy bármely élőnek ártson. Neki maga az élet, mint olyan, szent. Az etika a végtelenségig kiszélesített felelősség minden élő iránt.”*

A kötetben 12 prédikációja olvasható, amelyek az élet tiszteletével kapcsolatos erkölcsi kérdésekről szólnak: Mit jelent jónak lenni? Együtt – átélés, együtt szenvadás: képesek vagyunk erre?

Egy helyen így ír: *„Nem tudok mást tenni, mint meghajolni minden előtt, amit életnek neveznek, nem tudok másként cselekedni, mint együtt érezni mindazzal, ami él: ez a kezdete és alapja minden erkölcsnek. Aki ezt egyszer átélte, és újra átéli, az erkölcsös ember.”*

Szabadulásuk után Strasbourgban telepednek le a családjukkal, segédlelkész lesz, Európa szerte koncertezik, teológiai és zene elméleti előadásokat tart, támogatókat és pénzt gyűjt a misszió számára.

1924-ben tér vissza Afrikába, ahol újjáépíti, és berendezi a kórházat, ahol több száz embert tudtak már ellátni, köztük 300 leprás beteget is. Európából sok segítséget, adományt kap, rengeteg önkéntes segítő érkezik. Ezekben az időkben 1924 és 1927 között írja híres lamberénéi leveleit, amelyből a kötetben 8 olvasható. A mások felé való szolgálat, az élet mélységes tisztelete, a gyógyítás, és az evangéliumi örömhír hirdetése mindennél fontosabbá vált számára: *„Nem tudom, mi a sorsod, de egy dolgot tudok: csak azok lesznek igazán boldogok, akik keresték, és megtalálták, hogyan lehet másokat szolgálni.”*

Az én személyes életemben 2022-ben lett fontos a szolgálat, amikor több évi próbálkozás, küzdelem után el kellett fogadnom, lehet, hogy nem lesz gyermekem. Azt kértem az Úrtól imádságban, hogy mutassa meg, hogyan szolgálhatom őt a további életemben. Mindenképpen a segítő szakmában szerettem volna dolgozni, azt terveztem, hogy Budapestre megyek, és ott valamelyik nagy segélyszervezetnél helyezkedek el, de az Úr másképp tervezte. Az utam Miskolcra vezetett, a Vöröskereszt Hajléktalan Gondozó Központjába, amely intézmény naponta kb. 200 emberről gondoskodik, férfi, -női átmeneti szálló, nappali melegedő, éjjeli

szálláshely és idők szociális hajlékát üzemeltetve. Szociális munkatársként dolgozom a szervezetnél, szolgálatként fogom fel a munkámat, és ennek megfelelően odaadással, alázattal, tisztelettel, őszinte odafordulással, jelenléttel a másik emberhez való lehajlással is igyekszem végezni. Ezt a munkát nem mindenki tudja csinálni, ahogy szokták mondani: „nem mindenkinek való”. De hiszem, hogy ha az Úrtól kért és kapott erővel, kitartással, tiszta szívvel és erős lélekkel végezzük, ha őszinte odafordulással tudunk a másik emberrel kapcsolatot teremteni, ha kialakul egy kölcsönös bizalom, akkor felajánlhatjuk a segítséget, és ő elfogadhatja azt. A siker szó ebben a szolgálatban egészen mást jelent, úgy fogalmaztam meg magamnak, hogy itt minden apró lépés: Lépés, minden apró öröm: Öröm minden apró siker: Siker nagybetűvel! Albert Schweitzer így ír erről: *„Amit tehetünk csepp a tengerben, de ez ad értelmet az életednek!”*

Az időközben világhírűvé vált gaboni “nagy fehér orvos” kisebb-nagyobb megszakításokkal élete hátralévő részében Lamberében dolgozott, 1952-ben a lambarénéi kórház létrehozásáért megkapta a Nobel- békedíjat. 1965-ben Lamberénében halt meg, ott is temették el. A gaboni kormány képviselője ezekkel a szavakkal búcsúztatta: *„Meghalt a tiszteletre legméltóbb és a világ legtiszteltebb polgára, ... a legöregebb és leghíresebb gaboni.”*

Kovács Andrea
gyülekezeti tag

BEMUTAKOZÁS

„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” (Ézs 40,31)

Orosz Kinga vagyok. Kárpátalján, a csendes és szeretetteljes Badalóban nőttem fel. Már kislányként megszerettem a gyermekek világát, és megfogalmazódott bennem a vágy, hogy a pedagógusi pályát válasszam.

Amikor a beregszászi líceumi éveim után felvételt nyertem a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Egyetem óvodapedagógus szakára, egy régi, nagy

álmom vált valóra. A hivatásomban szerzett első meghatározó tapasztalataimat a badalói Református Édenkert Óvodában szereztem, ahol négy éven keresztül dolgoztam pedagógusként. Ez az időszak még inkább megerősített abban, hogy a gyermekek nevelése és kísérése nem csupán szakma, hanem valódi elhívás számomra. A hit gyermekkorom óta életem meghatározó alapköve. Már kislánként is örömmel vettem részt az Örömhír klubok és a gyermektáborok alkalmain, ahol az évek során a résztvevői szerepből fokozatosan segítővé, majd tanítóvá váltam. Kezdetben a vasárnapi iskolákban és táborokban az óvodás és kisiskolás korosztály között szolgáltam, az elmúlt években pedig a Kárpátaljai Református Ifjúsági Szervezet (KRISZ) keretein belül az ifjúsági korosztály megszólításában vállaltam feladatot.

Szabadidőmben a kreatív alkotótevékenységek kapcsolnak ki a leginkább: nagyon szeretek festeni és horgolni. Ezt a fajta alkotóvágyat és kezűgyességet az óvodai munkám során is örömmel állítom a gyermekek szolgálatába – legyen szó az év-szakokhoz illő, hangulatos dekorációk készítéséről vagy a foglalkozásokhoz szükséges szemléltetőeszközök megalkotásáról.

Nagy örömmel és várakozással kezdem meg az óvodapedagógusi szolgálatomat a miskolci Jókai Mór Református Óvodában. Bízom benne, hogy Isten segítő kegyelmével, szeretettel és odaadással kísérhetem majd a ránk bízott legkisebbeket a hit és a tudás útján.

Orosz Kinga
óvónő

Halacska óvodai csoport ballagása

GYEREKOLDAL

Találós kérdések

1. Melyik ló tud repülni? (*holló*)
2. Télen fázik, mégis levetkezik, nyáron melege van, mégis felöltözik.
Mi az ? (*fa*)
3. Szereted, vagy nem szereted, ha megeszed- megkönnyezed.
(*hagyma*)
4. Éjjel-nappal mindig forog, mégse szédül el. Mi az? (*föld*)
5. Mikor fekszel, akkor kél, egyszer egész, máskor fél: mi az? (*hold*)
6. Lába nincs, mégis sebesen fut. (*szél*)
7. Varázsbotja nincsen neki, de a tájat eltünteti. Mikor leszáll, azt sem tudod, merre van az orrod. Mi az? (*köd*)
8. Esik eső csepereg, sárga levél leperereg. A nap is már rövidebb,
melyik évszak lehetek? (*ősz*)
9. Sünilabda, zöld a színe, ősszel pottyán le a fűbe. Benne barna golyó
lapul, nagyot pattan, hogyha gurul. (*gesztenye*)
10. Szépnek tart felnőtt és gyerek, pedig csúf hernyóból kelek.
(*pillangó*)
11. Mi az, ami mindenkinek jár, de senki sem láthatja? (*idő*)
12. Ha rám nézel, visszanézek, ha rám nevetsz, kinevetlek. Tiszta, igaz
és hű vagyok, kedvéért én nem hazudok. (*tükör*)
13. Mi az, amit megoszthatsz másokkal, mégsem veszítesz el belőle
semmit? (*a tudás*)

Petőfi és Rónai iskola bibliai levelezős klubjának díjazottjai

Titkos ügynök tábor

Kirándulás Vizsolyba

Kedves Testvérek!

Amennyiben szeretnének e-mailben gyülekezeti hírlevelet kapni,
az alábbi címen kérhetik felvételüket a levelezőlistára:

info.reftetemvar@gmail.com

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Dr. Benke László, Dr. Czel Györgyné, Frajka Viktória, Földesi Gyula,
Kovács Andrea, Tokodiné Baji Timea, Tóth-Porteleki Judit

Felelős szerkesztő: Almási Ferenc vezető lelkész

*Megjelenik évente három alkalommal az Egyházközség terjesztésében.
Az újság ingyenes, kiadása adományokból történik.*